

gelses, hvilke bestemmelser der skal gives om dækning af udgifterne.

Ad stk. 4. Efter almindelig lov § 9, stk. 3, er det hovedreglen, at lægeundersøgelser skal foretages uden for arbejdstiden. Kun hvor dette ikke er muligt, er arbejdsgiveren forpligtet til at give den nødvendige frihed uden tab af indtægt. Den foreslåede bestemmelse hviler på det synspunkt, at undersøgelserne er et led i arbejdsforholdet, og derfor bør ske i arbejdstiden, medmindre dette ikke er muligt, og skal ske uden tab af indtægt. Bestemmelsen indebærer også, at der ved undersøgelse efter ansættelsens ophør kan blive tale om, at den tidligere arbejdsgiver helt eller delvist skal betale erstatning for tab af indtægt hos en ny arbejdsgiver.

Ad stk. 5. Bestemmelsen svarer til almindelig lov § 9, stk. 3, 1. led, med den udvidelse, at pligten også omfatter dem, der ikke længere er ansat på den pågældende virksomhed. Bestemmelse om straf for overtrædelse må fastsættes i de regler, der udstedes om lægeundersøgelse, jfr. § 82, nr. 1, og § 84.

Til § 64.

Ad stk. 1. Bestemmelsen erstatter almindelig lov § 41 og handels- og kontorloven § 19, der indeholder regler om obligatorisk lægeundersøgelse af unge under 18 år, jfr. bekendtgørelse nr. 474 af 4. december 1970.

Den foreslåede bestemmelse muliggør en mere smidig ordning end den hidtidige.

Ad stk. 2. Ifølge bekendtgørelse nr. 325 af 5. juli 1972 om skolelægeordning § 3 skal skolelægen foretage regelmæssige forebyggende lægeundersøgelser bl.a. af børnene i den klasse efter hvilken undervisningspligten ophører. I praksis vil det formentlig sige, at undersøgelse skal foretages i 8. og 9. klasserne. Det overvejes nu at anvende denne lejlighed til at få undersøgt, om den unge lider eller har lidt af sygdomme der kan have indflydelse på hans sikkerhed og sundhed under erhvervsarbejde. En sådan undersøgelse må tage sigte på alle former for erhvervsarbejde i modsætning til lægeundersøgelser efter den gældende lovgivning, der foretages med henblik på, om det er utilrådeligt, at den unge anvendes til et påtænkt arbejde, eller om det er nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger til værn for ham. Skolelægens erklæring tænkes til gengæld kun at skulle angive, om den unge bør underkastes en særlig lægeundersøgelse, før han påbegynder et arbejde. Erklæringen gives til den unge, som skal aflevere den til arbejdsgiveren, såfremt han søger arbejde. Reglerne forudsættes udformet efter forhandling med indenrigsministeriet og undervisningsministeriet.

Ad stk. 2, 1. pkt. Såfremt skolelægen erklærer, at den unge ikke fejler noget, der kan have betydning for hans sikkerhed og sundhed under erhvervsarbejde, skal der ikke foretages yderligere lægeundersøgelse med henblik på erhvervsmæssig beskæftigelse, og erklæringen skal ikke forelægges arbejdstilsynet. Det er dog muligt, at der må sættes en tidsmæssig grænse for gyldigheden af en sådan erklæring.

Efter arbejdstilsynets skøn indgår der på landsbasis årligt ca. 30—40.000 lægeattester til kredsen. Af disse skønnes ca. 95 pct. at angive, at de unge ikke fejler noget, der har betydning for det arbejde, for hvilket attesten er udstedt.

Det er derfor ønskeligt, at den unge og hans læge i disse tilfælde ikke belastes med en egentlig lægeundersøgelse med henblik på udfærdigelse af en specificeret lægeattest. Samtidig undgås, at alle lægeattester passerer den lokale arbejdstilsynskreds.

Lider den unge ifølge skolelægens erklæring af sygdomme, som kan have betydning for ham ved erhvervsarbejde, bør han underkastes en lægeundersøgelse hos den læge, som han sædvanligvis benytter.

Det kan f.eks. fastsættes, at en sådan lægeundersøgelse skal foretages senest 6 uger efter ansættelse hos en arbejdsgiver, og at lægeattesten af lægen skal forelægges arbejdstilsynet til afgørelse af, om arbejdet kan tillades, eventuelt på nærmere fastsatte betingelser.

Efter de gældende regler er arbejde, der består i budtjeneste, undtaget fra reglerne om lægeundersøgelse af unge. I overensstemmelse hermed bør de arter af arbejde, der lovligt kan udføres af børn under 15 år, jfr. § 59, formentlig undtages fra reglerne om lægeundersøgelse. Det må afhænge af de regler, der fastsættes efter denne bestemmelse.

For at undgå diskriminering af de unge, for hvem en egentlig lægeundersøgelse tænkes foreskrevet, fordi de ifølge skolelægens erklæring ikke er helt raske, vil det være rimeligt at bestemme, at betalingen for disse lægeundersøgelser, der hidtil har været afholdt af arbejdsgiveren, afholdes af det offentlige. Udgifterne herved kan ikke på forhånd anslås.

Ad stk. 2, 2. pkt. Efter forslaget kan der fastsættes regler om lægeundersøgelse af unge, der er under faglig uddannelse, såsom de uddannelser, der er iværksat efter lov nr. 291 af 7. juni 1972 om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser. Årsagen hertil er et ønske fra undervisningsmyndighederne om lægeundersøgelse af de unge, medens de endnu er på skole og ikke ansat hos en arbejdsgiver. I regler om sådanne undersøgelser må der tages stilling til, i hvilket omfang de kan danne grundlag for senere beskæftigelse hos en arbejdsgiver inden for det faglige område.